

22 – 26 november

de dag is van u
de nacht is van u
u hebt de zon
en de maan
een plaats gegeven
u hebt de grenzen
van de aarde bepaald
u hebt de zomer
en de winter gemaakt
nr. psalm 74, 16-17
Goedele Miseur

Als de mais op het veld is verdwenen...
Als we weer de hese kreten van fazanten horen...
Als het winteruur nadert...

Dan rest ons nog:
de inkeer, de verstilling,
de verbeelding, de bezinning,
muziek en een kaars.

Dan rest ons nog:
de aandacht en attentie voor elkaar.
Een brug over afstand.
Een draad van verbinding.

Ja, het kan nog,
het kan haast altijd:
innerlijke kracht her-vinden,
elkaar niet loslaten.
Jean-Paul Vermassen

Wist je dat een madeliefje één van de meest veerkrachtige planten is die er bestaat? Of je het schattige bloemetje nu vertrappelt of met een grasmachine afrijdt, de volgende dag staat zij er weer, fier rechtop. Weliswaar in een kleiner formaat maar de bellis perennis is telkens weer van de partij. Zij laat enkel haar hoofdje hangen als het al te hard regent. Dan steekt ze bij wijze van spreken de schouders op, een beetje zoals wij met ingetrokken hoofd door een regenbui spurten. Bovendien schrijft de kruidengeneeskunde het dappere bloemetje een hele resem geneeskrachtige eigenschappen toe: het zou goed zijn voor bloed en bloedsomloop, bij ontstekingen én hartinfarcten. Daarbovenop is het ook nog eens zacht voor de huid en versterkend voor de algehele weerstand. U vraagt zich intussen waarschijnlijk af, beste lezer, waar dit botanische en homeopatische traktaat naartoe gaat. Wel, het leidt tot een eenvoudige maar duidelijke gelijkenis. We zouden ons beter spiegelen aan dit frêle maar quasi onverwoestbare stukje flora! Al te vaak laten we ons gaan, blijven we bij de pakken zitten, zuchtend en kreunend. Terwijl dergelijk gedrag absoluut geen aarde aan de dijk brengt! Zoals (in) het gelijknamige, misschien nu ietwat ouderwets aandoende gedicht van Eugeen Mattelaer moeten we nooit de moed opgeven en immers voorwaarts streven. Niet dat het daarom onmiddellijk allemaal van een leien dakje zal lopen; een mens maakt zichzelf of een ander beter geen blaasjes wijs. Maar om het met Kris Gelaude te zeggen: altijd is er een weg. Als je je hoofd maar optilt en je rug recht.

Ludwig Vanderbeke

de kracht van verbinden

Katholiek Onderwijs Vlaanderen - Vicariaat Onderwijs Bisdom Brugge - november 2021, week 13

Onze Vader,
uw koninkrijk kome,
uw wil geschiede
op aarde zoals in de hemel.

Help ons om nederig van hart te zijn
en ons leven af te stemmen
op uw bedoeling met mens en wereld.

Leer ons
te troosten waar verdriet is,
met zachte moed te leven,
te hongeren en te dorsten naar gerechtigheid,
barmhartig om te gaan met mensen,
zuiver van hart in het leven te staan,
vrede te brengen in onze wereld.

Laat zo uw heil in de wereld komen
en mensen gelukkig maken.
Laat ons vertrouwen groeien
dat uw koninkrijk van de hemel mogelijk is,
hier en nu en na onze dood.

Amen.
Luc Maes

herfstgebed

Nu de herfst de dagen binnenkruipt
en de nevel woont op het veld,
nu de avond zich vroeger verspreidt in de boomgaard
en de nacht zich verdiept boven het dak

Leer ons eerbied voor de stilte
Geef ons achting voor de duisternis
Neem onze schuwheid weg voor de eenzaamheid

Want alles wat gebeurt,
de gang van de seizoenen
De reis door de dagen,
het krimpen van het jaar,
in alles ligt het geheim van de weg.
de weg die wij gaan door de jaren,
de gang die ons voert tot de dood,
het geheim van het licht in de dingen,
de adem van engelen in de nacht.

Doe ons open voor dieper dan wij
Leer ons horen en zien met de ziel.
nader ons in het holst van de nacht
geef ons vleugels in het licht

Catharina Visser